

Spigers Bindeevne i Træ

-

Tidsskrifter

Industriforeningens Tidsskrift. 1893. 21. April

1893

sig i Vask, hvilket vises ved nogle udstillede Prøver, som ere vaskede.

Forskjelligt. Kolonialhandler *Julius Berthelsen* kolorerede Fotografier, »Cromo-Billeder«, udførte af Lærerinde Frk. *C. Berthelsen* (8). — Sadelmager *H. Frandsen*, Gisselfeld, 3 Sæt to Hestes Seletøj (12, 14). — Grosse-
rer *H. E. Hansen* en vandtæt Presenning (46). — Mode-
handlerinde *Thora Hoffner* Lampeskjærme af Silketøj (7). —
Lithograf *Harald Jensen* nogle meget smukt udførte malede
og kaligraferede Festadresser (32, 37). — Frk. *Maria Jør-
gensen*, Aarhus, kunstige Blomster (13). — Fabrikanten

Alexander W. Mogensen & Rieffesthal Parketgulve sam-
mensat af forskellige Træsarter (4). — Fotograf *Johan-
nes Petersen* en Samling Landskæbsfotografier (26). —
Snedkermester *O. P. C. Schou* et Tegnebord af »White-
wood« med Krydsfod samt et mindre Tegnebrædt med
Laag, som ved en simpel Spændemekanisme kan fast-
spændes til Brædtet (58).

Af de anmeldte Gjenstande var ved Afslutningen af
nærværende Numer ikke fremkommet: Kunstmedemester
F. W. Doberck & Søn en Smedejerns-Kandelaber og
Fabrikant *Ant. Rasmussen* danske Frugtvine.

Mindre Meddelelser.

Spigers Bindeevne i Træ. For at Spiger skulle
kunne drives ind i Træ, maa man bore for, borer man
for med for lille Diameter, knuses Træet, naar Spigeret
drives ind, borer man for med for stort Bor, vil Spigeret
ikke holde fast, det kommer altsaa an paa at træffe det
rette Forhold mellem Borehul og Spigerdimension, hvor-
ved Træet ikke vil knuses og vil spænde stærkest om
Spigeret. Ligelede har det Interesse at undersøge, om
Spigeret bør være rundt eller firkantet. Forsøg i den
Retning ere anstillede ved Universitetet i Illinois af
Powell og *Harvey*. Man drev først firkantede 1" Spiger
med Knippel ned i runde Borhuller paa 1", $\frac{15}{16}$ ",
 $\frac{14}{16}$ " og $\frac{13}{16}$ " Diameter til 6" Dybde (alt i engelsk
Maal). Ved Udtrækningsforsøget stillede det $\frac{14}{16}$ "'s Hul
sig bedst, Forholdet $\frac{7}{8}$ maa altsaa anses for heldigst for
Hul og firkantet Spiger. Ved de to største Huller tog
Spigeret kun paa i Kanterne, ved det mindste viste det
sig, at Træet ikke havde kunnet give efter, men var
knust. For de runde Spiger viste derimod Forholdet $\frac{13}{16}$
sig at være heldigst, og medens der for firkantede og
Forhold $\frac{7}{8}$ behøvedes 349 kg. pr. Tommes Dybde for
at trække Spigeret ud, behøvedes der for runde Spiger
med anført Forhold 355 kg. Forsøget viste saaledes en
dobbelt Fordel for runde Spiger, de sidde bedre fast og
veje o: koste mindre end firkantede. — Resultatet vil
maaske forundre dem, der have antaget, at den firkan-
tede Form var bedre end den runde; det maa beklages,
at *Polyt. Notizblatt* ikke giver nærmere Oplysning om
Træsarten, der anvendtes ved Forsøgene, den har dog
vel sandsynligvis være Fyr, ved haardere Træsarter tør
det antages, at Forholdet stiller sig noget anderledes.

Beskyttelse af Jern under Vand. Oliefarve
egner sig ikke for Jerndelev under Vand, da den er til-
bøjelig til der at slaa Blærer og skalle af, vil man ende-
lig stryge med Oliefarve, maa det ske som en tynd
Grund, og man maa dække den med Kopallak. Foruden
Oliefarve har man, naar man vilde holde sig til Male-
rens Repertoire, Opløsninger af Skællak i Alkohol, eller
Lakfernisser, bestaaende af Linoliefernis og Opløsninger
af Harpaxarter, eller alene de sidste. Drejer det sig om
at beskytte Smeddejern, maa det imidlertid anbefales
helt at lade være at stryge det, men istedenfor at over-

trække det med Zink (saakaldet Galvanisering). Ved
Støbejern anbefales det at »asfaltere« ved med en Kost
at paaføre varm Kultjære med eller uden Tilsætninger.
Begge de nævnte Behandlingsmaader ere forholdsvis bil-
lige og beskytte Jernet længe. Hvad Overtræk med
Emaille angaar, da ere de ubetinget de varigste, forudsat
at Gjenstanden ikke udsættes for Stød, Slag, stærkt Slid
eller bratte Temperaturovergange, men Emaillering er dyr.

Selvantændelse af Silke. I den senere Tid ere
Assuranceselskaberne ofte blevne ramte af Skader, hid-
rørende fra at Silke har antændt sig selv, medens den
transporteredes paa Jernbane. Erfaringen gaar ud paa,
at der er visse Sorter Silke, som under særlige Omstæn-
digheder have en ganske udpræget Tilbøjelighed til Selv-
antændelse. Allerede for adskillige Aar siden udstedte
den russiske Regering en Bekjendtgjørelse om en Række
Tilfælde af Selvantændelse for Silke, der var farvet med
Anilinsort, og Toldstederne fik Paalæg om at behandle
saadan Silke, naar den passerede Grænsen, som letan-
tændelig. Et af Tilfældene var følgende: i Pakhuset paa
Warschaus Banegaard laa et Parti sort Flor- og drejet
Silke, kommet fra Lyon til et Handelshus i St. Peters-
borg. Pakhuset var solidt bygget og forsynet med alle
Sikkerhedsforanstaltninger; medens Silken var oplagt deri,
udbrød der Ildløs, og det paavistes, at Ilden var opstaaet
midt i Silkeballerne. Den stærkt med Olie indfedtede
»chargede« Silke, som navnlig kommer fra Frankrig
og Belgien, er oftere gaaet i Brand, saaledes engang
ogsaa paa Wiens Hovedtoldsted. Fra Paris og Berlin
haves adskillige Meddelelser om Ildebrand opstaaet i
Silke i Pakhuse. Naar Silke kommer i Brand ved Selv-
antændelse, slaar der ingenlunde altid Luer op, ofte
sker kun en ganske langsom Forkulning indvendigfra
udefter, saaledes at medens de yderste Lag ere uskadte,
blive Lagene varmere og varmere jo længere man kom-
mer ind, og Silken mer og mer mør og skjør, de inder-
ste Lag ere helt forkullede, kun hvis Luften faar til-
strækkelig Adgang til det Indre, gløder det og snart
efter slaa Flammerne op. (*Polyt. Notizblatt*). — At den
fedtede Silke er tilbøjelig til Selvantændelse, kan ikke
forundre, naar man betænker, i hvor høj Grad f. Ex.
fedtet Twist har denne Egenskab, mærkeligere er det om